

IJHE: CİLT / VOLUME 11, SAYI / ISSUE 24, S / P. 81 – 97.

Polis Teşkilatının İş Yükünü Hafifletmede Özel Güvenliğin Rolü:

Avantajlar ve Riskler

Çağrı PİŞKİN¹

Öz: Bu makalede, polis teşkilatının iş yükünü hafifletmede özel güvenlik teşkilatının rolü, avantajları ve potansiyel riskleri ele alınmaktadır. 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun kapsamında faaliyet gösteren özel güvenlik birimleri, kamu güvenliğini tamamlayıcı bir işlev üstlenerek genel kolluk kuvvetlerine yardımcı olmaktadır. Özel güvenlik personeli, görev alanı ve süresi içinde kanunun kendisine tanıdığı idari ve sınırlı adli yetkileri kullanabilmekte, ancak bu yetkiler görev sahası dışına çıkamamaktadır. Genel kolluk ise zaman ve mekân fark etmeksizin suçun önlenmesi ve adli süreçlerin yürütülmesinde yetkilidir. Özel güvenlik birimlerinin varlığı, polis kuvvetlerinin asli görevlerine odaklanmalarına imkân tanırken, iki teşkilat arasında güçlü bir iş birliği mekanizmasının oluşturulması, güvenlik hizmetlerinin etkinliğini artırmaktadır. Özel güvenlik sektörünün büyümesi, eğitim düzeyinin artırılması ve yasal düzenlemelerin geliştirilmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır. Ancak, yetki sınırlarının muğlaklığı ve koordinasyon eksikliği gibi riskler, kamu güvenliği açısından dikkatle ele alınmalıdır. Bu doğrultuda, polis teşkilatı ile özel güvenlik arasındaki iletişim ve eğitim süreçlerinin güçlendirilmesi, kamu düzeninin sağlanmasında önemli bir gereklilik olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Polis Teşkilatı, Özel Güvenlik, Genel Kolluk, Koruma, Emniyet.

The Role of Private Security in Relieving Police Organisation's Workload:

Advantages and Risks

Abstract: This article discusses the role, advantages and potential risks of private security organisations in terms of relieving the burden on the police force. Law No. 5188 on Private Security Services provides private security units with a complementary function to public security and assists the general law enforcement forces. Private security personnel can use the administrative and limited judicial powers granted to them by the law within the area and duration of their duties, but these powers cannot go beyond the area of duty. General security forces, on the other hand, are authorised to prevent crime and carry out judicial processes regardless of time and place. The existence of private security units allows police forces to focus on their primary duties, while the establishment of a strong cooperation mechanism between the two organisations increases the effectiveness of security services. The growth of the private security sector reveals the necessity to increase the level of training and improve legal regulations. However, risks such as ambiguity in the limits of authority and lack of coordination should be handled with caution in terms of public security. In this respect, strengthening the communication and training processes between the police organisation and private security is considered as an important necessity in maintaining public order.

Key Words: Police Organisation, Private Security, General Law Enforcement, Protection, Security.

¹ Dr, İçişleri Bakanlığı, cagripiskin@outlook.com, ORCID: 0000-0002-2609-176X.

Giriş

Toplumların güvenliğinin sağlanması, devletin en temel sorumluluklarından biri olarak kabul edilmektedir. Bu doğrultuda, Türkiye’de güvenlik gereksinimlerini karşılayan genel kolluk kuvvetleri (polis, jandarma ve sahil güvenlik) kamu düzenini, genel emniyeti, asayiş, toplumsal huzuru ve genel ahlakı sağlamak ve korumakla görevli olup, aynı zamanda çeşitli yasal düzenlemelerle kendilerine verilen diğer görevleri de yerine getiren kurumlardan oluşmaktadır. Ancak, güvenliğe yönelik artan talepler ve bu taleplerin karşılanmasındaki güçlükler, kamu güvenliğinin sağlanmasını daha karmaşık bir hale getirmiştir. Türkiye’de son yıllarda güvenlik hizmetlerine yönelik talepteki artış ve bu taleplerin çeşitlenmesi, yalnızca devletin güvenlik kapasitesinin artırılmasını değil, aynı zamanda özel güvenlik sektörünün de bu sürece dâhil edilmesini gerekli kılmıştır.² (Bahadır ve Kıldan, 2013, s. 276)

Türkiye’de özel güvenlik hizmetleri, genel kolluk kuvvetleri ile özel kolluk birimlerinin (örneğin belediye zabıtası, orman muhafaza teşkilatları) yasal görev alanları dışında kalan, kamu düzeniyle doğrudan ilişkili olmayan ancak kamuya ya da özel sektöre ait mekânların güvenliğini sağlamak amacıyla oluşturulmuş ve genel kolluğa destek sağlama niteliği taşıyan bir yapıdır. Türkiye’de özel güvenlik yapılanmasının bugüne dek üç temel evreden geçtiği söylenebilir: "Bekçilik Dönemi", "2495 Sayılı Kanun Dönemi" ve "5188 Sayılı Kanun Dönemi". Başlangıçta çeşitli kurumlarda görev yapan bekçiler zamanla koruma ve güvenlik personeline dönüşmüş; bekçilik kurumu da özel güvenlik teşkilatına evrilmiştir. Bu dönüşüm, 1981 yılında yürürlüğe giren 2495 sayılı Kanun’un 29. maddesinde yer alan “Bakanlar Kurulu Kararı ile özel güvenlik örgütü kurulması gerekli görülen ve bu kanun hükümlerinin uygulanacağı kuruluşlardaki var olan koruma hizmet ve örgütü, İçişleri Bakanlığınca tayin edilecek süre içinde bu kanun hükümlerine uygun hale getirilir” hükmü ile yasal dayanak kazanmıştır. Ayrıca, aynı yasanın geçici maddesine göre, özel güvenlik teşkilatı kurulmasına karar verilen kuruluşlardaki mevcut personelin yeniden görevlendirilmesinde, 16. maddenin (b) bendinde yer alan “en az ortaokul mezunu olma” şartı aranmamış; böylece, geçmişte bekçilik yapan kişiler özel güvenlik görevlisi olarak görevlerini sürdürmeye devam etmişlerdir. (Uçkun, Yüksel ve Demir, 2012, s. 25)

Özel güvenlik sektörünün giderek gelişen yapısına daha düzenli ve kapsamlı bir yasal zemin oluşturmak amacıyla, 10 Haziran 2004 tarihinde 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair

² Polis teşkilatı ile ilgili ayrıntılı bilgi için ayrıca bakınız: Çağrı Pişkin, Demokrat Parti Dönemi Türk Emniyet Teşkilatı, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Kayseri, 2024.; Çağrı Pişkin ve Neslihan Altuncuoğlu. “Demokrat Parti’nin Son Döneminde Türkiye’nin İç Güvenliğine Etki Eden Olaylar ve Türk Polis Teşkilatı (1957-1960)”. Çağdaş Türkiye Tarihi Araştırmaları Dergisi 23, sy. 46 (Temmuz 2023): 425-57.; Yücel Yiğit, “Atatürk Dönemi Polis Teşkilatı”, Atatürk Ansiklopedisi, Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara, 2021,

Kanun kabul edilmiş ve 26 Haziran 2004 tarihinde 25504 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Türkiye’de, 5188 sayılı kanun çerçevesinde faaliyet gösteren özel güvenlik sektörü, kamu güvenliğinin sağlanmasına katkı sunarken aynı zamanda çeşitli denetim mekanizmaları aracılığıyla olası risklerin en aza indirilmesine yönelik düzenlemeler içermektedir. Özel güvenlik birimleri, temel görevlerini yerine getirirken aynı zamanda genel kolluk kuvvetlerine yardımcı ve tamamlayıcı bir rol üstlenmektedir. Bu bağlamda, özel güvenliğin polis teşkilatının iş yükünü hafifletme potansiyeli ile bu sürecin avantajları ve olası riskleri, tartışılması gereken konular arasında yer almaktadır. (Mil, 2015, s. 119)

Bu çalışmanın temel amacı, Türkiye’de özel güvenlik birimlerinin polis teşkilatının iş yükünü hafifletmedeki rolünü, bu süreçte sağlanan faydaları ve karşılaşılan potansiyel riskleri analiz etmektir. Çalışma, özel güvenliğin polis teşkilatı ile olan etkileşimini, bu etkileşimin dinamiklerini ve özel güvenlik sektörünün güvenlik hizmetleri içindeki konumunu irdelemeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, özel güvenlik birimlerinin kamu güvenliğine katkıları ele alınırken, sektörün gelişimi ve karşı karşıya olduğu riskler de değerlendirmeye tabi tutulacaktır.

Araştırmanın kavramsal çerçevesi, güvenlik hizmetlerinin temel bileşenleri ile özel güvenlik ve genel kolluk kavramları üzerine inşa edilmiştir. Kuramsal olarak ise kamu yönetimi, güvenlik politikaları ve yetki paylaşımı perspektiflerinden hareketle özel güvenlik sektörünün gelişimi ve kamu güvenliği üzerindeki etkileri ele alınmaktadır. Türkiye’de özel güvenlik sektörünün büyümesi, personelin eğitim seviyesinin yükseltilmesi ve yasal çerçevenin geliştirilmesi, çalışmada öne çıkan tartışma konuları arasındadır. Bunun yanı sıra, yetki sınırlarının net olmaması, koordinasyon eksiklikleri ve özel güvenlik personelinin statüsüne ilişkin belirsizlikler, sektörün geleceğine dair dikkate alınması gereken önemli hususlar arasında yer almaktadır.

Bu doğrultuda araştırmada şu sorulara yanıt aranacaktır: Özel güvenlik sektörü, polis teşkilatının iş yükünü hafifletme noktasında hangi avantajları sunmaktadır? Özel güvenlik personelinin polis teşkilatına katkıları nelerdir ve bu katkılar güvenlik hizmetlerine nasıl yansımaktadır? Özel güvenlik sektörünün karşı karşıya olduğu riskler nelerdir ve bu riskler kamu güvenliği üzerinde nasıl bir etki yaratmaktadır? Türkiye’de özel güvenlik birimlerinin yasal çerçevesi ve denetim süreçleri sektördeki riskleri minimize etme açısından ne derece etkilidir? Polis teşkilatının yükünü azaltmaya yönelik olarak özel güvenlik sektörünün geleceği nasıl şekillenmelidir ve bu alanda ne tür düzenlemeler gereklidir?

Bu çalışma, özel güvenlik sektörünün polis teşkilatına tamamlayıcı rolünü inceleyerek Türkiye'deki güvenlik sisteminin daha etkin bir yapıya kavuşturulmasına katkı sağlamayı hedeflemektedir.

1- Özel Güvenliğin Polis Teşkilatının İş Yükünü Hafifletmedeki Rolü

Güvenlik, modern toplumların sürdürülebilirliği açısından vazgeçilmez bir unsurdur. Devletler, kamu düzenini sağlamak ve vatandaşların güvenliğini korumak adına genel kolluk kuvvetlerini yetkilendirmiştir. Ancak, artan nüfus, şehirleşme, suç oranlarının yükselmesi ve güvenlik gereksinimlerinin çeşitlenmesi gibi etkenler, genel kolluk kuvvetlerinin kapasitesini zorlamakta ve görev yükünü artırmaktadır. Bu durum, kamu güvenliğini tamamlayıcı bir unsur olarak özel güvenlik teşkilatlarının önemini artırmış ve bu alanın hukuki bir çerçeveye oturtulmasını zorunlu hale getirmiştir. Türkiye'de özel güvenlik hizmetleri, 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun kapsamında düzenlenmiş olup, kamu düzeninin korunmasına destek sağlamak ve genel kolluk kuvvetlerinin yükünü hafifletmek amacıyla faaliyet göstermektedir. (Bahadır ve Kıldan, 2013, s. 276-278) (Şafak, 2001, s. 483)

Özel güvenlik birimleri, belirlenen görev alanları içerisinde suçun önlenmesi, mülkiyetin korunması, toplumsal huzurun sağlanması ve güvenlik tehditlerine karşı tedbir alınması gibi önemli işlevlere sahiptir. 5188 sayılı Kanun'a göre özel güvenlik görevlileri, yalnızca görev yaptıkları alan içerisinde yetkilidirler ve genel kolluk kuvvetlerine yardımcı bir konumda bulunmaktadır. Bununla birlikte, güzergâh güvenliği, kişi koruma, para ve değerli eşya nakli gibi özel durumlarda, yetki alanları belirli sınırlar çerçevesinde genişletilebilmektedir. Ancak, genel kolluk kuvvetleriyle kıyaslandığında, özel güvenlik personelinin yetki ve sorumlulukları daha sınırlıdır. Polis ve jandarma, suçun işlenmesini önlemekten adli süreçleri yürütmeye kadar geniş bir yetki alanına sahipken, özel güvenlik görevlileri yalnızca belirli alanlarda ve zaman dilimlerinde faaliyet gösterebilmektedir. (Karakurt ve Bal, 2013, s. 90-93) Bununla birlikte, özel güvenlik personeli görev alanında bir suçla karşılaştığında, genel kolluk birimlerine haber vermek, delilleri muhafaza etmek ve şüphelileri kolluk kuvvetlerine teslim etmekle yükümlüdür. (Acun, 2018, s. 26)

Türkiye'de özel güvenlik hizmetleri, 3201 sayılı Kanunun 1. maddesinde belirtilen İşçileri Bakanlığı adına sorumluluk esasına göre Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı tarafından yürütülür. Emniyet Genel Müdürlüğü merkez yapılanmasında muhatap birim Emniyet Genel Müdürlüğü adına Özel Güvenlik Dairesi Başkanlığıdır. Taşra yapılanması; 81 İl Emniyet Müdürlüğünde şube müdürlüğü şeklindedir. Özel güvenlik yapılanması adına özel güvenlik şirketleri ve özel güvenlik eğitim kurumları faaliyet iznini

İçişleri Bakanlığından alır. Özel güvenlik birimleri, özel güvenlik hizmeti alan yerler ve alarm izleme merkezleri özel güvenlik iznini valiliklerden alır. (<https://www.egm.gov.tr/ozelguvenlik/mevzuat-ozel-guvenlik>) Özel güvenlik görevlileri tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de kamu güvenliğini sağlamaya yönelik alınan tedbirlere destek sağlamak amacıyla görev yapmaktadırlar. 5188 sayılı Kanunun birinci maddesi de özel güvenliğin kamu güvenliğini tamamlayıcı mahiyette olduğunu ifade etmektedir. Bu nedenle birçok alanda polisle beraber çalışmaktadırlar. (Tekiner ve Harputlu, 2020, s. 2060)

Özel güvenlik teşkilatının büyümesi ve yaygınlaşması, genel kolluk kuvvetlerinin iş yükünü hafifletmede önemli bir araç olarak değerlendirilmektedir. 2024 yılı itibarıyla Türkiye’de polis sorumluluk bölgesinde 227.948, jandarma bölgesinde ise 35.251 olmak üzere toplamda 263.199 özel güvenlik görevlisi bulunmaktadır. Bu rakamlar, özel güvenliğin kamu güvenliği açısından önemli bir insan kaynağı oluşturduğunu göstermektedir. Özellikle kalabalık etkinliklerin düzenlendiği alanlarda, alışveriş merkezlerinde, havalimanlarında ve benzeri kamusal alanlarda özel güvenlik personelinin bulunması, genel kolluk kuvvetlerinin daha kritik görevlerine odaklanmasına olanak tanımaktadır. Bu durum, suçun önlenmesi ve kamu düzeninin korunması açısından önemli bir avantaj sağlamaktadır. (Karakurt ve Bal, 2013, s. 95-97)

Değerli mallarını korumak isteyen veya riskleri azaltmak için bilgi almak isteyen birçok firma, polis yerine alanında uzmanlaşmış özel güvenlik birimlerine başvurmaktadır. Her meslekte olduğu gibi burada da bir grup uzman görev yapmakta ve bilgilerini ücreti karşılığında isteyenlere sunmaktadır. Güvenlik danışmanı denen bu kişiler kişilere ya da şirketlere mallarını ya da kendilerini korumak için tavsiyelerde bulunmaktadırlar. Özellikle metropollerde suçların sürekli artış göstermesi ve resmi güvenlik birimlerinin suçla mücadelede sayısal ve nitelik olarak yetersizliği karşısında, gelişmiş ülkeler özel güvenlik sistemini geliştirmişler ve suçla mücadelede olumlu neticeler almışlardır. Bugün dünyanın pek çok ülkesinde özel güvenlik sistemi uygulamaları hızla yaygınlaşmakta, özel güvenlik sistemi devamlı olarak geliştirilmektedir. Ülkemizde de özel güvenlik sisteminin uygulanması, artan güvenlik ihtiyacının karşılanması açısından önem taşımaktadır. Bu nedenle sistemin iyi tanımlanması ve tahlil edilmesi zorunludur. (Efe, 2018, s. 44)

Özel güvenlik personelinin genel kolluk kuvvetleriyle koordinasyonunun sağlanması, görev ve yetki alanlarının net bir şekilde belirlenmesi gerekmektedir. Özel güvenlik görevlilerine “Genel Kollukla İlişkiler” dersinin verilmesi, bu bağlamda önemli bir eğitim süreci olarak görülmekte; ancak benzer bir eğitimin genel kolluk personeline de sunulması gerektiği düşünülmektedir.

Zira, özel güvenlik ve polis teşkilatının ortak çalıştığı alanlarda karşılıklı iş birliği ve koordinasyonun güçlendirilmesi, güvenlik hizmetlerinin etkinliğini artıracaktır. (Karakurt ve Bal, 2013, s. 95-97) Halihazırda üniversitelerde eğitimlerine devam eden özel güvenlik ve koruma programı öğrencilerinin özel güvenlik hizmetlerinde istihdam edilmesi özel güvenlik sektörüne yeni bir hava ve ruh getirecektir. (Akbaş, Dursun ve Ürün, 2018, s. 239)

Bununla birlikte, özel güvenlik sektörünün artan iş gücüyle birlikte hiyerarşik bir yapılanmaya ve kurumsal bir statüye ihtiyaç duyduğu da açıktır. Günümüzde özel güvenlik amirliği pozisyonuna ilişkin yasal düzenlemeler bulunmamakta, bu durum teşkilatın profesyonelleşmesi önünde bir engel teşkil etmektedir. Özel güvenlik ve koruma alanında akademik eğitim veren programların artması, bu bağlamda sektörün nitelikli iş gücü ihtiyacını karşılamak açısından önem arz etmektedir. (Mil, 2015, s. 126)

Özel güvenlik görevlilerinin birçoğu iç güvenlik açısından polisin yardımcısı olduğunu, saygın bir meslek olduğunu, huzur ve güven verdiğini, kurum imajını yansıttığını, yani kurumun vitrini olduğunu düşünmektedir. (Demirci, 2021, s. 607) Özel güvenlik görevlileri ile polisin daha iyi çalışabilmesi adına çeşitli iş birliği adımları atılmıştır. KAAN Projesi kapsamında görev yapan özel güvenlik görevlilerinin polis iş birliği algısının bu kapsamda görev yapmayanlardan daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlar, gerçekleştirilen KAAN Projesinde verilen eğitimlerin ve düzenlenen faaliyetlerin özel güvenlik görevlilerinin iş birliği algılarını olumlu yönde etkileyebildiğini, projesi kapsamında gerçekleştirilen faaliyetlerin amacına ulaştığını ortaya koymuştur. (Demirci, 2021, s. 893)

Türkiye’de genel kolluk birimleri özellikle polis teşkilatı, kendi görevleri (istihbarat, terör, kaçakçılık ve organize suç, asayiş) haricinde birçok işi de yaptığı görülmektedir. Bu oran emniyet teşkilatında görevlilerinin yaklaşık yarısı olarak tahmin edilmektedir.³ Bu hal, genel kolluğun asli görevlerini yerine getirmede zafiyet oluşturabilmektedir. Buna karşın ikmal, bakım, onarım, sosyal hizmetler gibi kısacası güvenlik fonksiyonunu içermeyen alanların özel sektöre devretmekte herhangi bir sakınca bulunmamaktadır. Kişi, kurum ve kuruluşların kendi güvenliklerini bir ücret karşılığı sağlamaları 5188 sayılı Kanun ve ilgili mevzuat yönüyle olanaklı hale gelmiştir. Özel güvenlik teşkilatları; eğitimi, yönetimi ve denetimi düzgün ve

³ Türkiye’de kolluk birimlerinin kökenleri hakkında bilgi edinmek için ayrıca bakınız: Yücel Yiğit, Asayişten Cepheye: Millî Mücadele’de Jandarma/İki Rapor Bir Kent: Bir Jandarmanın ve Polisin Gözünden İzmir’in İşgali. Yayın Evi: Berikan Yayınevi Editör Adı: İsmail Hakkı Demircioğlu-Yücel Yiğit-Ahmet Özcan-Ebru Demircioğlu, 2022.; Zeki Çevik ve Yücel Yiğit, Millî Mücadelede Antep ve Savunması: I. TBMM Açık Celselerinden Yansımalar. Uluslararası Gaziantep Sempozyumu (Millî Mücadele Döneminde Gaziantep). 2017.; Haşim Erdoğan, Gizli Celse Zabıtlarına Göre Millî Mücadele Döneminde Gayrimüslimlerin Askere Alınma Meselesinin TBMM’de Tartışılması. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 22 (TBMM’nin 100. Yılı ve Millî İrade Özel Sayısı), 148-158, 2020.

kontrol edilebilir olduktan sonra genel kolluğun tamamlayıcısı ve yardımcısı olmaya aday bir birimlerdir. (Mil, 2015, s. 133)

Sonuç olarak, özel güvenlik teşkilatı, genel kolluk kuvvetlerinin üzerindeki yükü hafifletme noktasında kritik bir rol oynamakta ve kamu güvenliğine katkı sunmaktadır. Özellikle bazı kamu kurumları, spor müsabakaları ve çeşitli etkinliklerde genel kolluk ile yapılan görev paylaşımı polisin iş yükünü hafifleterek olumlu bir etki sağlamaktadır. Ancak bu katkının en üst seviyeye çıkartılması için özel güvenlik personelinin yetki sınırlarının netleştirilmesi, genel kolluk ile daha sistemli bir iş birliği sağlanması ve sektörde profesyonelleşmenin teşvik edilmesi gerekmektedir. Böylece hem özel güvenlik hizmetleri hem de kamu güvenliği daha etkin bir şekilde sağlanabilecektir.

2- Özel Güvenliğin Riskleri ve Potansiyel Tehditler

Özel güvenlik sektörü, kamu güvenliğini tamamlayıcı bir unsur olarak konumlandırılmış olsa da bazı yapısal sorunlar ve potansiyel riskler taşımaktadır. Özellikle, özel güvenlik görevlilerinin yetki sınırlarının belirsizliği, hukuki denetim mekanizmalarının yetersizliği, eğitim eksiklikleri ve sektörün kurumsallaşma sürecinde karşılaştığı sorunlar, güvenlik hizmetlerinin etkinliğini olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Bu bağlamda, özel güvenliğin risklerini ve potansiyel tehditlerini değerlendirmek, bu alanın daha sağlıklı bir şekilde gelişmesi açısından önem arz etmektedir.

Özel güvenlik görevlileri, 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun kapsamında belirlenen yetkilere sahip olup, görevli oldukları alan ve zaman dilimi dışında sıradan bir vatandaş statüsündedirler. Ancak, bazı durumlarda görev ve yetki sınırlarının aşılması, yetkisiz müdahaleler veya keyfi uygulamalar, hukuki ve toplumsal sorunlara yol açabilmektedir. Özellikle özel güvenlik personelinin belirli alanlarda silah taşıma yetkisine sahip olması, bu yetkinin suistimal edilmesi durumunda önemli güvenlik açıkları yaratabilmektedir. Ayrıca, özel güvenlik görevlilerinin suç şüphesi altındaki bireylere yönelik müdahalelerinde aşırı güç kullanımı gibi insan hakları ihlallerine sebebiyet verebilecek durumlar da dikkatle ele alınması gereken riskler arasındadır. (Bahadır ve Kıldan, 2013, s. 284)

Özel güvenlik sektörünün hızla büyümesi, eğitim ve denetim süreçlerinin yetersiz kalmasına neden olabilmektedir. Genel kolluk kuvvetlerine kıyasla daha kısa süreli eğitimler ile mesleğe başlayan özel güvenlik personelinin, suçla mücadelede yeterli donanıma sahip olmaması, güvenlik hizmetlerinin kalitesini olumsuz etkileyebilir. Mevcut durumda özel güvenlik görevlileri silahsız olarak 100 saat, silahlı olarak ise 120 saat eğitim almakta, ancak bu eğitimler

genellikle temel seviyede kalmaktadır. Oysa ki, günümüzde özel güvenlik görevlilerinin karşı karşıya kaldıkları tehditler göz önünde bulundurulduğunda, eğitim içeriklerinin genişletilmesi ve uygulamalı eğitimlerin artırılması gerekmektedir. Ayrıca, özel güvenlik alanında profesyonelleşmeyi teşvik edecek akademik programların yaygınlaştırılması, sektördeki nitelikli personel açığını gidermek açısından kritik bir adımdır. (Karakurt ve Bal, 2013, s. 95-97)

Bir diğer önemli risk faktörü, özel güvenlik sektörünün yeterli hukuki denetim mekanizmalarına sahip olmamasıdır. 5188 sayılı Kanun, özel güvenlik birimlerinin mülki idare amirlerinin denetiminde olduğunu belirtse de bu denetimin ne ölçüde ve nasıl gerçekleştirileceğine dair standart prosedürler yeterince net değildir. Özellikle özel güvenlik şirketlerinin taşeron mantığıyla çalıştırılması, bazı durumlarda görevli personelin kurumsal aidiyet hissetmemesine ve sorumluluk bilincinin zayıflamasına neden olabilmektedir. Bu durum, güvenlik hizmetlerinde keyfiliğe, denetimsizliğe ve hukuksuz uygulamalara yol açabilecek riskleri beraberinde getirmektedir. (Mil, 2015, s. 126)

Teorik eğitimin yanı sıra, pratik eğitim faaliyetleri de büyük önem taşımaktadır. Olası terör saldırıları, sabotaj, yangın, patlayıcı tehditleri veya kitlesel panik anlarında nasıl davranılması gerektiğini gösterecek simülasyon ve tatbikatlar bu bağlamda kritik bir yere sahiptir. Ayrıca, ilk müdahale uygulamaları, tahliye senaryoları ve genel kollukla ortak tatbikatlar gibi uygulamalı eğitimler, özel güvenlik personelinin saha performansını ve reflekslerini güçlendirecektir. Elektronik güvenlik sistemlerinin etkin kullanımı, kamera ve geçiş kontrol sistemlerinin analizi gibi teknik yeterlilikler de bu pratik eğitimin temel bir parçasını oluşturmaktadır. Bu görevlerin etkili biçimde icra edilebilmesi, özel güvenlik personelinin yalnızca yasal düzenlemelere hâkim olmasıyla değil, aynı zamanda kurumsal ve mesleki anlamda iyi bir teorik ve pratik eğitim sürecinden geçirilmesiyle mümkün olacaktır. Teorik eğitim kapsamında, özel güvenlik personeline kritik altyapı güvenliğinin stratejik önemi, risk analizi yöntemleri, güvenlik planlaması, kriz iletişimi, temel istihbarat farkındalığı ve genel kollukla eşgüdüm ilkeleri gibi konularda bilgi aktarımı yapılmalıdır. Bu teorik altyapının sağlamlaştırılabilmesi için üniversitelerin ön lisans düzeyindeki özel güvenlik ve koruma programlarında bu tür derslerin ağırlığının artırılması önerilmektedir. Öte yandan, hizmet içi eğitimler aracılığıyla da bu bilgi birikiminin güncel tutulması sağlanmalıdır. (Karakurt ve Bal, 2013, s. 100)

Özel güvenlik sektörünün büyümesi, aynı zamanda sektörde hiyerarşik bir yapı ihtiyacını da doğurmaktadır. Günümüzde özel güvenlik amirliği gibi bir pozisyona ilişkin yasal

düzenlemelerin bulunmaması, bu alanda yönetsel ve organizasyonel sorunların yaşanmasına sebep olmaktadır. Kolluk kuvvetlerinde olduğu gibi, belirli bir kariyer planlamasına dayalı yönetim kadrolarının oluşturulması, özel güvenlik sektörünün daha profesyonel bir yapıya kavuşmasını sağlayacaktır. Aynı zamanda, özlük haklarının iyileştirilmesi ve sektörde çalışan personelin sosyal güvencelerinin artırılması, bu alanda daha yetkin ve uzun vadeli çalışacak personelin yetişmesine katkı sunacaktır. (Karakurt ve Bal, 2013, s. 95-97)

Özel güvenlik hizmetlerinin giderek daha fazla kamusal alanda kullanılması, sektöre yönelik kamu denetiminin artırılması gerekliliğini de beraberinde getirmektedir. Kamu güvenliği açısından kritik bir öneme sahip olan altyapı tesislerinin, örneğin hastaneler, okullar, enerji üretim ve dağıtım merkezleri ile savunma sanayii tesisleri, etkin biçimde korunması, günümüzde yalnızca genel kolluk kuvvetlerinin veya özel güvenlik görevlilerinin sorumluluğuna bırakılmayacak kadar kapsamlı bir alan hâline gelmiştir. Bu tür stratejik öneme sahip tesislerin korunması sürecinde, genel kolluk kuvvetleri ile özel güvenlik birimleri arasında görev paylaşımına dayalı bir iş bölümü büyük önem arz etmektedir. Söz konusu görev paylaşımı hem güvenlik hizmetlerinin niteliğini artırmakta hem de kamu kaynaklarının etkin ve verimli kullanımını mümkün kılmaktadır. (Resmî Gazete, 07.10.2004, Sayı: 25606)

Bu çerçevede, genel kolluk birimleri daha çok stratejik güvenlik planlarının oluşturulması, tehdit analizlerinin yapılması, istihbari çalışmaların yürütülmesi ve olağanüstü durumlarda müdahale yetkisini üstlenirken; özel güvenlik personeli ise günlük operasyonel faaliyetler kapsamında alan güvenliğini sağlama, giriş-çıkış kontrollerini yürütme, şüpheli kişi ve nesnelere karşı gözlem yapma, elektronik güvenlik sistemlerini aktif biçimde kullanma ve acil durumlara ilk müdahalede bulunma gibi görevleri üstlenmektedir. Ayrıca, olay anında genel kollukla hızlı ve etkili bir şekilde iletişim kurarak güvenliğin süratle sağlanmasına katkıda bulunmak özel güvenliğin temel sorumlulukları arasında yer almaktadır.

Tüm bu sürecin sürdürülebilirliği ve güvenlik hizmetinin kalite güvencesi açısından, kritik altyapılarda görev yapacak özel güvenlik personelinin özel olarak sertifikalandırılması, belirli periyotlarla denetimden geçirilmesi ve genel kolluk ile koordinasyonun sürekli hâle getirilmesi gerekmektedir. Örneğin, alarm sistemleri üzerinden yapılan güvenlik izlemeleri gibi teknolojik güvenlik çözümlerinin özel güvenlik şirketlerince yürütülmesi, kişisel verilerin korunması gibi konularda yeni hukuki düzenlemeler yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Bu noktada kamu-özel sektör iş birliği modelleri de hem güvenlik hizmetinin standardizasyonu hem de denetim mekanizmalarının etkinleştirilmesi açısından değerlendirilmelidir. (Karakurt ve Bal, 2013, s. 90-93)

Sonuç olarak, özel güvenlik sektörünün genişlemesi ve kamusal alanlardaki varlığının artması, beraberinde çeşitli riskleri ve tehditleri getirmektedir. Bu tehditlerin bertaraf edilmesi için özel güvenlik görevlilerinin yetki sınırlarının netleştirilmesi, eğitim seviyelerinin artırılması, hukuki denetim mekanizmalarının güçlendirilmesi ve sektörde kurumsallaşmayı teşvik edecek yasal düzenlemelerin yapılması gerekmektedir. Aksi takdirde, özel güvenliğin kamu güvenliğini tamamlayıcı bir unsur olmaktan çıkarak, denetimsiz ve riskli bir yapıya dönüşmesi ihtimali bulunmaktadır. Bu nedenle, özel güvenlik sektörünün gelişimi, yalnızca istihdam artışı perspektifinden değil, hukuki, eğitimsel ve denetimsel boyutlarıyla birlikte ele alınmalıdır.

Yöntem

Bu çalışma, özel güvenlik teşkilatının polis teşkilatının iş yükünü hafifletmedeki rolünü, avantajlarını ve beraberinde getirdiği riskleri analiz etmeyi amaçlamaktadır. Araştırmada nitel yöntem benimsenmiş olup, literatür taraması ve mevzuat analizi temel veri toplama teknikleri olarak kullanılmıştır. Çalışmanın teorik çerçevesi, 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun başta olmak üzere, özel güvenlik ve genel kolluk arasındaki hukuki düzenlemeler, görev tanımları ve yetki sınırları çerçevesinde oluşturulmuştur. Veri toplama sürecinde, Türkiye'de özel güvenlik hizmetlerinin gelişimini ele alan akademik çalışmalar, özel güvenlik sektörüne ilişkin resmi istatistikler incelenmiştir.

Bulgular

Bu çalışmanın bulguları, özel güvenliğin polis teşkilatının iş yükünü hafifletmedeki rolü ile ilişkili çeşitli avantajlar ve karşılaşılan riskleri ortaya koymaktadır. Elde edilen veriler, özel güvenlik sektörünün polis teşkilatına sağladığı katkılar ve potansiyel tehditlere dair önemli bilgiler sunmaktadır.

Özel güvenlik, polis teşkilatına ciddi bir yük hafifletme sağlamaktadır. Özel güvenlik görevlileri özellikle yoğun nüfuslu bölgelerde, alışveriş merkezlerinde, havaalanlarında ve özel etkinliklerde polislerin üzerindeki iş yükünü önemli ölçüde azalttığı belirlenmiştir. Bu görevlerin özel güvenlik görevlilerine devredilmesi, polislerin daha kritik ve yüksek riskli durumlarla ilgilenmelerini sağlamakta, bu da genel güvenlik verimliliğini artırmaktadır. Ayrıca, özel güvenlik görevlilerinin olay yerlerinde hızlı müdahale etme yetenekleri, polislerin vakalara daha etkin müdahale etmelerine olanak tanımaktadır.

Özel güvenlik, suç işlenmeden önce alınacak önlemler konusunda önemli bir rol oynamaktadır. Özel güvenlik görevlileri topluluklarla kurduğu güçlü ilişkiler sayesinde, suçların önlenmesinde önemli bir engel oluşturdukları görülmüştür. Özellikle, izleme ve devriye

hizmetlerinin polis teşkilatına destek sağladığı, potansiyel suçluların caydırılmasına yardımcı olduğu belirtilenmiştir.

Özel güvenliğin polis teşkilatına sağladığı avantajlar olsa da araştırma bulguları bu alandaki potansiyel riskleri de gözler önüne sermektedir. Özel güvenlik görevlilerinin bazı durumlarda yetersiz eğitim aldığı ve profesyonel yeterliliklerinin polis memurlarının gereksinimlerini karşılamadığını görülmüştür. Bu eksiklikler, özellikle acil durumlar ve kritik vakalarda özel güvenliğin müdahale yeteneğini sınırlayabilmektedir. Ayrıca, bazı durumlarda, özel güvenlik görevlilerinin hukuki sorumluluklar ve etik standartlarla ilgili eksik bilgiye sahip olmaları, güvenlik açığı yaratabilmektedir.

Çalışmanın bir diğer bulgusu ise, özel güvenlik ve polis teşkilatları arasındaki denetim ve koordinasyon eksiklikleridir. Özel güvenlik görevlilerinin çoğu zaman polisle koordinasyon içinde çalışmakta zorlandıklarını belirlenmiştir. Bu, özellikle büyük çaplı etkinliklerde veya kriz anlarında, bilgi akışının aksamalarına yol açabilmektedir. Özel güvenlik görevlilerinin, polisle uyumlu bir şekilde hareket edebilmesi için daha sıkı bir denetim ve iş birliği mekanizması kurulması gerektiği bulgusu ortaya çıkmıştır. (Demirci, 2021, 340)

Bulgular, özel güvenlik sektörünün polis teşkilatının iş yükünü hafifletmekte önemli bir rol oynadığını ve çeşitli avantajlar sağladığını göstermektedir. Ancak, özel güvenliğin profesyonel yeterlilik, denetim ve koordinasyon eksiklikleri gibi potansiyel riskleri ve tehditleri de beraberinde getirdiği anlaşılmaktadır. Bu bulgular, özel güvenlik alanındaki mevcut uygulamaların gözden geçirilmesi ve bu alanda daha güçlü bir düzenleme ile geliştirilmiş eğitim programları gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Sonuç ve Tartışma

Bu çalışmada, özel güvenliğin polis teşkilatının iş yükünü hafifletmedeki rolü ile birlikte taşıdığı riskler ve potansiyel tehditler ele alınmıştır. Özel güvenlik sektörü, polisle iş birliği yaparak toplumsal güvenliği desteklemekte, suç öncesi, suç anı ve sonrası dönemde önemli görevler üstlenmektedir. Ancak, bu sektörün etkili bir şekilde çalışabilmesi için belirli riskler ve tehditlerin de göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

Özel güvenliğin polis teşkilatına sağladığı katkılar, özellikle güvenlik açıklarını kapatmada, iş gücü yükünü hafifletmede ve toplumun farklı alanlarında güvenliği sağlamada belirgin bir rol oynamaktadır. Bu iş birliği, polis gücünün kaynaklarını daha etkin bir şekilde kullanmasına olanak tanımakta ve daha büyük çaplı suçlarla mücadelede daha fazla esneklik sunmaktadır.

Ancak, sektördeki bazı eğitim yetersizlikleri, yetki sınırlarının belirsizliği ve denetim eksiklikleri gibi unsurlar, potansiyel tehditleri de beraberinde getirmektedir.

Özel güvenlik görevlilerinin eğitimi, güvenlik hizmetlerinin etkinliği açısından kritik bir faktördür. Yetersiz eğitim, güvenlik ihlalleri ve kötü müdahalelere yol açabilir. Ayrıca, özel güvenlik görevlilerinin yetki sınırlarının net olmaması, yanlış müdahalelere ve hukuki sorunlara neden olabilir. Sektörün denetim eksiklikleri, suçluların güvenlik görevlisi olarak çalışmasını mümkün kılabilir ve bu da güvenlik önlemlerinin zayıflamasına yol açabilir. Bu nedenle, özel güvenlik sektörü ile polis teşkilatı arasında güçlü bir koordinasyon ve denetim sistemi kurulması büyük önem taşımaktadır. Özel sektör mantığıyla faaliyet gösteren güvenlik şirketlerinin kâr odaklı yaklaşımları, eğitim süreçlerinde asgari yeterlilikle yetinilmesine ve uygulamalı eğitimin ihmal edilmesine yol açabilmektedir. Bu durum, özel güvenlik personelinin mesleki yeterliliğini ve kriz anlarındaki reflekslerini olumsuz etkileyebilmektedir. Denetim mekanizmalarının zayıf olması, sadece saha uygulamalarında değil, eğitim politikalarında da kendini göstermekte; verilen eğitimin içeriği, süresi ve kalitesinin standartlardan uzaklaşmasına neden olabilmektedir. Dolayısıyla “özel” olma durumu, eğitim süreçlerinde ciddiye eksikliğinin oluşmasına zemin hazırlayabilmektedir. Bu nedenle, özel güvenliğin kamu güvenliğine entegre ve etkili bir unsur hâline gelmesi için eğitim politikalarının kamu güvenliği standartlarına yakınlaştırılması ve üniversitelerde teorik ve pratik anlamda kalifiyeli personellerin yetiştirilmesi gereklidir.

Kamu güvenliğinin en hassas alanlarından biri olan kritik altyapıların korunmasında, genel kolluk ile özel güvenlik arasında dengeli ve işlevsel bir görev paylaşımı oluşturulması; özel güvenlik personelinin teorik ve pratik açıdan profesyonel bir eğitim sürecinden geçirilerek sahaya hazır hâle getirilmesi ve denetim mekanizmalarının kurumsallaştırılması, ulusal güvenlik politikalarının tamamlayıcı bir unsuru olarak değerlendirilmelidir. Bu yaklaşımla özel güvenlik birimleri, polis teşkilatının yükünü hafifletirken kamu güvenliğinin sürdürülmesine de etkin biçimde katkı sunacaktır.

Sonuç olarak, özel güvenlik sektörü, toplumsal güvenliğin sağlanmasında önemli bir yer tutmakla birlikte, birlikte çalıştığı polis teşkilatıyla uyumlu bir şekilde hareket etmediği takdirde, çeşitli riskler ve tehditler ortaya çıkabilir. Bu risklerin minimize edilmesi için özel güvenlik personelinin eğitim seviyelerinin yükseltilmesi, denetimlerin sıklaştırılması ve polis ile özel güvenlik arasındaki iş birliğinin güçlendirilmesi gerekmektedir. Bu önlemlerle birlikte, özel güvenlik sektörü daha etkin hale gelerek polis teşkilatına daha büyük katkılar sağlayabilir ve toplumsal güvenlik açısından daha sağlam bir yapı ortaya çıkabilir.

Bu bağlamda, özel güvenliğin risklerinin yönetilmesi ve sektördeki denetim mekanizmalarının güçlendirilmesi, toplumsal güvenliğin daha sağlam temeller üzerinde yükselmesini sağlayacaktır. Özel güvenlik sektörü, polis teşkilatının yanında önemli bir destek unsuru olarak kalmaya devam etse de bu alandaki sorunların çözülmesi, güvenlik hizmetlerinin kalitesini artıracaktır.

Öneriler

Bu çalışmanın bulgularına dayanarak, özel güvenliğin polis teşkilatının iş yükünü hafifletmedeki rolünün daha verimli hale gelmesi için aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir:

Eğitim standartlarının yükseltilmesi: Özel güvenlik görevlilerinin daha etkili ve güvenli hizmet verebilmesi için eğitim programlarının kapsamı genişletilmelidir. Güvenlik görevlilerinin, yalnızca fiziksel güvenlik önlemleri değil, aynı zamanda hukuki bilgiler, kriz yönetimi, iletişim becerileri ve psikolojik destek konularında da eğitim almaları sağlanmalıdır. Ayrıca, bu eğitimlerin sürekli güncellenmesi ve gelişen güvenlik tehditlerine yönelik adaptasyonun sağlanması önemlidir.

Yetki sınırlarının belirlenmesi: Özel güvenlik personelinin görev ve yetkilerinin net bir şekilde tanımlanması gerekmektedir. Görev tanımlarının belirsizliği, müdahale sırasında karışıklığa ve hukuki sorunlara yol açabilmektedir. Bu nedenle, özel güvenlik görevlilerinin yetki sınırlarının yasal çerçevede belirlenmesi hem güvenlik görevlerinin etkinliğini artıracak hem de olası hak ihlallerinin önüne geçecektir.

Denetim ve gözetim mekanizmalarının güçlendirilmesi: Özel güvenlik sektörü, denetim açısından zayıf bir alandır. Bu nedenle, sektördeki denetim ve gözetim mekanizmalarının güçlendirilmesi önemlidir. Devlet ve yerel yönetimler, özel güvenlik firmalarına yönelik düzenli denetimler yaparak hizmet kalitesini izlemeli ve herhangi bir suiistimale karşı önlem almalıdır. Ayrıca, bağımsız denetim birimlerinin kurulması, sektördeki şeffaflık ve hesap verebilirlik anlayışını güçlendirecektir.

İşbirliğinin artırılması: Özel güvenlik sektörü ile polis teşkilatının arasındaki iş birliği, daha verimli bir güvenlik sağlanabilmesi için kritik öneme sahiptir. Polis teşkilatının, özel güvenlik şirketleriyle ortaklıklar kurarak daha fazla koordinasyon sağlaması, bilgi paylaşımını artırması ve birlikte çalışacakları stratejiler geliştirmesi gerekmektedir. Bu iş birliği, yalnızca yerel düzeyde değil, ulusal düzeyde de güvenlik ağlarının güçlenmesini sağlayacaktır.

Hukuki çerçevenin iyileştirilmesi: Özel güvenlik hizmetlerine yönelik yasal düzenlemelerin gözden geçirilmesi ve güncellenmesi gerekmektedir. Bu düzenlemeler, hem özel güvenlik

görevlilerinin haklarını korumalı hem de bu sektörün işleyişine dair daha net bir çerçeve sunmalıdır. Güvenlik hizmetlerinin düzenli ve hukuka uygun şekilde yürütülmesi, toplumsal güvenliğin sağlanmasında etkili bir araç olacaktır.

Toplumun farkındalığının artırılması: Toplumun özel güvenlik hizmetleri hakkında daha fazla bilgi sahibi olması, bu alandaki güvenlik uygulamalarının kabulünü ve etkinliğini artıracaktır. Kamuoyunun özel güvenlik hizmetlerinin rolü ve sorumlulukları konusunda bilgilendirilmesi, güvenlik konusunda daha bilinçli bir yaklaşımın benimsenmesini sağlayacaktır.

Bu önerilerin hayata geçirilmesi, özel güvenlik sektörünün polis teşkilatına olan katkılarını artıracak ve toplumsal güvenliğin daha etkin bir şekilde sağlanmasına olanak tanıyacaktır. Özel güvenlik sektörü, polis teşkilatına yardımcı bir unsur olmanın ötesinde, güvenliğin sağlanmasında etkin bir aktör haline gelecektir.

Kaynakça

Acun, S. (2018). *Özel Güvenlik Teşkilatı: Türkiye örneği* (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Gelişim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Akbaş, F., Dursun, Y. G., & Ürün, E. (2018). Özel Güvenlik Mesleğinin Unvan Sorunu ve Gelişimi. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 5(6), 230-240.

Bahadır, D. O., & Kıldan, İ. T. (2013). Özel Güvenlik Görevlilerinin Zor Kullanma Yetkisi. *Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi*, 3, 274-310.

Çevik, Z., & Yiğit, Y. (2017). Millî Mücadelede Antep ve Savunması: I. TBMM Açık Celselerinden Yansımalar. *Uluslararası Gaziantep Sempozyumu (Millî Mücadele Döneminde Gaziantep)*.

Demirci, U. (2021). Polis Özel Güvenlik İş Birliğinin Özel Güvenlik Görevlilerinin İş Stresleri Üzerine Etkisi. *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, 17(3), 877-899. <https://doi.org/10.17130/ijmeb.810718>

Demirci, U. (2021). Özel Güvenlik Meslek İmajı ve Üniformanın Etkisi. *Güvenlik Bilimleri Dergisi*, 10(2), 595-620. <https://doi.org/10.28956/gbd.1028721>

Demirci, U. (2021). Polis ve Özel Güvenlik Görevlilerinin İş Birliği Algıları. *Alanya Akademik Bakış*, 5(1), 325-344. <https://doi.org/10.29023/alanyaakademik.819075>

Efe, M. N. (2018). Türkiye’de Yönetim Fonksiyonları Açısından Özel Güvenlik Hizmetlerinin Örgütlenmesi. *ASSAM Uluslararası Hakemli Dergi*, 5(10), 37-45.

Erdoğan, H. (2020). Gizli Celse Zabıtlarına Göre Millî Mücadele Döneminde Gayrimüslimlerin Askere Alınma Meselesinin TBMM’de Tartışılması. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 22(TBMM’nin 100. Yılı ve Millî İrade Özel Sayısı), 148-158. <https://doi.org/10.32709/akusosbil.784587>

Emniyet Genel Müdürlüğü. (2025). *Özel güvenlik mevzuatı*. Erişim tarihi: 01 Mart 2025, <https://www.egm.gov.tr/ozelguvenlik/mevzuat-ozel-guvenlik>

Harputlu, M., & Tekiner, M. A. (2020). Özel Güvenlik Polis İş Birliğinin Özel Güvenlik Görevlilerinin İşten Ayrılma Niyetleri Üzerine Etkisi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(76), 2056-2067. <https://doi.org/10.17755/esosder.616111>

Karakurt, B., & Bal, C. (2013). Genel Kolluk Özel Güvenlik İlişkisi. *Elektronik Mesleki Gelişim ve Araştırmalar Dergisi*, 1(1), 84-101. <https://doi.org/10.18493/kmusekad.03014>

Mil, H. (2015). Türkiye’de Özel Güvenlik Sistemi ve Yönetimi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 4(1), 117-134.

Pişkin, Ç. (2024). *Demokrat Parti Dönemi Türk Emniyet Teşkilatı* (Doktora Tezi). Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri.

Pişkin, Ç., & Altuncuoğlu, N. (2023). Demokrat Parti’nin Son Döneminde Türkiye’nin İç Güvenliğine Etki Eden Olaylar ve Türk Polis Teşkilatı (1957-1960). *Çağdaş Türkiye Tarihi Araştırmaları Dergisi*, 23(46), 425-457.

Resmî Gazete. (2004, 7 Ekim). *Sayı: 25606*.

Şafak, A. (2001). Özel Koruma Görevlilerinin Yetki-Görev ve Eğitimi Sorunu Türkiye Gerçeği. *21. Yüzyılda Polisin Eğitimi Sempozyumu Bildirileri* (ss. 483). Ankara.

Uçkun, C., Yüksel, A., & Demir, B. (2012). Özel Güvenlik Sektörünün Türkiye’deki Rolü ve Dünya’daki Konumu. *Ejovoc (Electronic Journal of Vocational Colleges)*, 2(2), 22-30.

Yiğit, Y. (2021). Atatürk Dönemi Polis Teşkilatı. *Atatürk Ansiklopedisi*. Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara.

Yiğit, Y. (2022). Asayişten Cepheye: Millî Mücadele’de Jandarma / İki Rapor Bir Kent: Bir Jandarmanın ve Polisin Gözünden İzmir’in İşgali. Edt: İ. H. Demircioğlu, Y. Yiğit, A. Özcan, & E. Demircioğlu, *Millî Mücadelede Jandarma*. Berikan Yayınevi.

Extended Abstract

Public security is one of the main responsibilities of modern states and it is of great importance that services in this field are carried out effectively. Increasing population, urbanisation, economic developments and diversification of security threats have increased the duty burden of law enforcement forces and made it necessary to review existing security policies. In this context, private security services contribute to the general law enforcement forces as a complementary element and play an important role in ensuring public security. This study aims to examine the role of the private security in relieving Police Organisation's workload, the advantages it offers and the risks it brings with it.

Law No. 5188 on Private Security Services sets the legal framework of this field by determining the powers and responsibilities of private security officers. Private security personnel can use their administrative powers within the scope and duration of their duties, and in certain exceptional cases, they can be equipped with judicial powers. Compared to general law enforcement personnel, private security officers have more limited powers and do not have primary responsibility for ensuring public security. However, the private security sector provides important support to law enforcement agencies in terms of crime prevention, maintaining public order and ensuring the security of critical facilities. Current data in Türkiye show that the number of private security officers is increasing compared to the police and gendarmerie, and the professionalisation process in the sector is accelerating. This situation reveals that private security has an increasingly critical position in the public security system.

The fact that private security services relieve the burden of the police organisation offers several advantages. Firstly, private security officers provide security services in specific areas, allowing general law enforcement forces to focus on their primary duties. Especially in big cities, private security personnel working in public transport areas, shopping centres, universities and private properties take preventive measures against possible crimes and contribute to increasing public security. In addition, the private security sector supports the more effective execution of security services by specialising in tasks such as the use of technological security systems, supervision of alarm systems and protection of critical infrastructures. Moreover, studies on the training and professional development of private security personnel show that the professionalisation process in the sector continues to increase. Today, private security training has a structure extending from certificate programmes to vocational colleges and even university level. This situation enables private security officers to increase their competences and assume a more effective role in security services.

In addition to the advantages offered by the private security sector, there are also various risks and potential threats. First of all, situations such as private security personnel not fully understanding the limits of their powers and responsibilities, going beyond their duty areas or exceeding their authorisations may pose a significant threat to individual rights and freedoms. In addition, deficiencies in the level of education of private security officers, the adequacy of in-service training and their compliance with professional ethical rules indicate the existence of some structural problems in the sector. In particular, the fact that the hierarchical structure and the supervisory system in the private security sector are not fully determined may lead to confusion in the distribution of duties and authorities. In addition, in some cases, uncoordinated behaviour of private security officers with general law enforcement forces may cause disruptions in security services and disruption of public order.

One of the biggest risks in the private security sector is the commercialisation of these services and the possibility of decreasing quality standards in a competitive environment. Competition among private security firms may lead to shortening of training processes in order to reduce costs, neglect of employee rights and a decrease in the quality of security services. In addition, some private security companies may engage in unethical relationships with the institutions or individuals they provide services to, which may negatively affect the reliability of the sector and the perception of private security in the eyes of the public. In order to prevent this, control mechanisms should be strengthened, private security personnel should be subjected to regular in-service training and they should be structured to work in coordination with general law enforcement forces.

Summarise, the private security sector plays an important role in relieving the burden of the police force and contributes to the provision of public security. However, in order to ensure this contribution in a sustainable and effective manner, it is of great importance to strengthen the legal and institutional structure of the private security sector, to ensure the effective functioning of supervision mechanisms and to standardise training processes. Moreover, increasing the cooperation and coordination between private security officers and general law enforcement forces will contribute to the more effective and regular execution of security services. In the future, a more professionalised structure of the private security sector will both alleviate the workload of the general law enforcement forces and allow for a healthier protection of public security. Reviewing and improving the existing regulations in the field of private security in Türkiye and increasing academic studies in this field will ensure a more sustainable structure of the sector.